

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne pet-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Vigilantibus jura!“

Na Dunaji, 12. februarja. [Izv. dop.]

Nemci so lahko veseli svojih poslancev. No-beden las ne pade z nemške glave, da bi tega ne zvedel nemški poslanec, da bi zato ne bila na odgovor poklicana Taaffejeva vlada!

V predzadnji seji odseka za „lex Šaršmid“ imel je poslanec pl. Plener dve pritožbi. Dve krivičici sta se zgodili baje nemškemu narodu, a tudi s tema krivičicama je dobri nemški poslanec prihitel na dan! Pritožil se je, da neko sodišče na Češkem pritiska na vsako listino pečat s češkim jezikom in nadalje se je pritožil, da je drugo sodišče na Češkem na nemško tožbo izdalo češki odlok. Prav je storil mož, — živeli poslanci, ki so za svojo narodnost in narodnost svojih volilcev tako uneti in skrbni, kakor pl. Plener!

In kaj je odgovoril minister baron Pražak, na čegar adresu je merila Plenarjeva pritožba? Glede prve pritožbe je dejal, da sodišče praviloma postopa, ko na češke listine pritiska češke pečate, a na nemške listine nemške pečate, — glede druge pritožbe pa je odgovoril, da bode takoj ukazal službeno preiskavo, jeli res, da je imenovano sodišče nemško ulogo odgovorilo s češkim odlokem.

Tako dober poslanec, tako pravičen minister! To je pomnje vredno. Sodniki po Slovenskem naj si uzamejo za uzor nazore in za vodilo voljo sedanjega voditelja justične uprave: na slovensko listino slovenski pečat, na slovenske uloge slovenski odlok! „Sic vuet, sic jubet!“

Slovenski državni poslanci pa bodo naj tako vestni („nagajivi“ — dejal bi Dunajski poročevalec „Slovenca“), kakor je vesten za nemško pravico poslanec pl. Plener! Kdor se za krivičice ne briga, krivico trpi. Narodna, jezikovna krivica, ki se nam Slovencem godi in godi po c. kr. uradovih, zložena je iz samih krivičic, iz posameznih drobnih dejanj uprave in sodstva, izvira od tod, ker se ne zvršuje dobra postava, pravična naredba. Jeden sam nemški odlok na slovensko ulogo prekrši idejo narodne jednopravnosti, je vreden narodne obsodbe in pritožbe potom parlamentarne kontrole! Naša koža je

seveda že tako trda, naše srce krivice narodne tako navajeno, da ne čuti, kako se vsaki dan iz vsa kega urada privlači čreda nemških odlokov na slovenske uloge mej naš narod! Zatirani smo, ker se sami zatirati damo, ker smo mlačni in malomarni! Pred vsem pa naši državni poslanci našo stvar tako zastopajo, da po svoji krivdi ničesar ne opravijo! Vsi poslanci vkupe neso še nijedne preiskave pro-uzročili proti nijednemu uradniku, dasi pri nas v upravi in v šolstvu kar mrgoli od uradnikov, ki se kar najbolj nekorektno vedo glede občevalnega narodnega jezika.

Pardon! Vlani je na inicijativo g. Vošnjaka v budgetnej debati minister Pražak dal preiskati potrošniške razmere pri Celjskem sodišču. A to — nota bene — ni bil sad pritožbe v splošnji obliki, nego se je to zgodilo, ker se je navel konkreten slučaj, v katerem je bila znana „causa“ in je bil znan obtoženec. Le tako je mogel minister uradno postopati, le z dokazanimi konkretnostmi se izvabi preiskava! To je tudi, kakor vidimo, recept nemških pritožb, recept z uspehom! Naj se ga jamejo posluževati tudi naši poslanci, potem bodo pač preiskave marsikaj pokazale in marsikaj odpravile! „Vigilantibus jura!“

Krajna imena. Pozor!

I.

Mej sledovi, ki kažejo na nekdanja naseljenja slovanskega plemena, svedočijo zlasti krajna imena, do kam je sezalo to plemo in do kam so je iztrebili po raznih potih. Krajna imena so se pačila in ponarejala po tuje tudi v prošlih vekih; ali vendar je na teh imenih spoznati po koreninah, deblih in pritklinah, da jih je ustvarjal slovanski rod. Danes pa hočejo iztrebiti slovanska krajna imena tako, da bi poznejši nasledovalci zgodovinskih spomenikov nikakor ne uganili, kako so se ti kraji glasili po prvotnih slovanskih naselnikih. Dandanes kar naravnost prekršujejo ta imena popolnem ali pa jih nadomeščajo do cela z drugimi neslovanskimi imeni.

Tako pretvarjanje ni nedolžno, ampak služi kot dobro in celo važno sredstvo za politične namene v zmislu končnih državnopravnih sprememb.

Italijani pretvarjajo zgodovino in zgodovinska imena na slovanskih tleh in Nemci delajo ravno tako. Kar se je godilo izza prejšnjih dob bolj iz nevednosti in uradniške okornosti, se vrši dandanes s popolno zavestjo v končnih političnih namerah. Zato tako podvziranje, zato tako kričanje, razsajanje in inter-pelovanje, kjer bi se tudi krajna imena ne spremi-njala in pačila v zmislu velike italijanske in nemške politike.

V tem oziru slovanski zastopniki veliko pre-malo poštevali tako tujčenje in je videti, kakor da bi ne umeli, kaj se namerava. Slovanski zastopniki so premlačni in puščajo vse, kakor dela raznoteri tujčevalni aparat. Kakor je znano, da zlorabijo po-litični agitatorji celo vojni jezik za svoje nakane, ravno tako zlorabijo vlado in njene urade za jedne in iste namene.

S pretvezami brez podstave delujejo toliko časa, da se dá končno tudi vladni aparat zavesti in da dela z lastnim dobrim prepričanjem raznim narodnostim na škodo.

Mi vladi ne podtikamo slabe volje, pač pa očitamo slovanskim zastopnikom samim, da iste vlade ne opozorijo in ne pouče tam, kjer jej po-jasnjujejo politični slovanski nasprotniki dotične raz-mere jednostransko, jedino s svojega stališča. Važna prilika, da zlasti slovenski narodni zastopniki vladi pomagajo pravo pogoditi, kaže se ravno zdaj glede na krajna imena po vsem Slovenskem, posebno pa Koroškem.

Zadeva pa, kakor poroča „Dtsch. Ztg.“ od 12. februarja, je naslednja. Vojaški geografski za-vod se je pritožil pri skupnem vojnem ministerstvu ob priliki, ko so se vršila mapovanja, da je večkrat zapazil, da gospoduje v jezikovno pomešanih krajih, posebno slovenskih, v pisavi krajnih imen velika nejednakost, krajna imena, ki so bila od nekdaj nemška ali italijanska, se pišejo v najnovejši dobi slovenski. Skupno vojno ministerstvo pa je to za-devo objavilo statističnemu osrednjemu uradu, potem ko je ta urad izdelal krajevni slovar avstrijski. Po-kazalo se je, da sta dve okolnosti uzrok različni pisavi krajnih imen. Prvič in to da je glavni uzrok, so narodne aspiracije pojedinih občin krive teh napak. Potem pa, da se nahaja poleg imenika sta-

LISTEK.

Iz pozabljenih spominov.

(Češki spisal Václav Beneš-Třebitzky.)

V.

(Dalje.)

V gradu je pa vrisk svatom mahoma na ust-nih umrl, kakor bi jim jeziki bili odreveneli, dude so nehale cviliti, kot bi kozliček ob pluća bil pri-šel, cimbal je ohripel, kot bi ga na kose raztre-ščila roka zlemiselna, in vse je strmoglavilo ven pod strmino, kjer je ležal jezdec s konjem umirajoč.

Stari Podpera vzešči glavo nesrečneža v svoje roke, spoznal je domačega gospoda takoj na prvi pogled.

„Čemu si se le vračal, dobri, dragi gospod naš? — Ljudje mili, pridejo nad nas časi slabi, ker se takšne reči godé!“

Neprobiličani so dobrega gospoda svojega vzeli na rame ter ga nesli v grad, plakajoč kakor otroci.

„Ne more biti! — Moj mož je dve leti v zemlji! Že trohni!“

„Lažeš, grdo lažeš, žena nezvesta! — Jaz sem Václav Petipeski, jaz ...“

A pri teh besedah je zahrzala rujavka po-slednjič — grozno.

„Ne more biti! — Ti si goljuf!“

„Se ve da! — Hotel je iz tebe, gospa, kaj iz-mamiti!“

„Moj mož je imel kratke lase!“

„A ta kakor grive konjske!“

„Moj mož je imel samo brke!“

„A ta je zaraščen kakor Ezav!“

„Odnesite ga v kostjak!“

Izmej grajskih poslov se pa ni ganil nihče, da bi izpolnil ta ukaz.

Kako bi mogli tudi gospoda svojega v kostjak nesti, kjer imajo v strehi sove svoja gnezda in čuki luknje.

„Spomni se, gospa, da si mu nekdaj večno zvestobo prisegla; spomni se, kako si obljubovala, da bodeš z njim vse dobro in zlo prenašala!“ prosil je nevesto vdovo Podpera.

Toda gospa nevesta je že nazaj hitela, v obed-nici se za mizo usedla, okrog svaťe vsak na prej-šnje svoje mesto, in vnovič so kupe cinkale, ko so si na zdravje in srečo vsi napivali. Nihče se niti menil ni, da sta v kostjaku čuk in sova pela nočne svoje pesmi ...

Gospoda Petipeskega vzel je pod streho Pod-pera, in še le drugi dan ga je spoznal gospod Je-ronim Hrobčički, ki je stanoval na Palči. Potem je za očetom pet otrok — pet sirotic plakalo, da je Neprobiličane pri tem stokanji prešinil mraz do vseh kostij. In ko so vsi zvonovi mrliču zvonili, preselila se je gospoda v Blahotice in ga ni spremljala k pogrebu.

Letopisec sočasnih dogodkov, nad mero bister opazovatelj in glava, katere sodba je včasih malo ostra in brezozirna, vendar pravična vselej, je pa pri tem dogodku zaznamoval to le:

„Ko se je prijela v Čehih rja starih grbov in razjedala na njih prikraso za prikraso, polje za poljem, cvet za cve-tom, kako bi mogel ostati brez madeža listek, na katerem je upisana zvestoba soprugina!“

Gospa se je neki pokorila sicer in za svojo in rajnega moža dušo veliko maš ustanovila pri cerkvi v Ovčarih; ali vse te ustanove neso imele dolge trajnosti in so brž čas malo pomogle, kajti belo-gorska bitva je učinila vsemu konec.

tistiškega osrednjega urada še več drugih krajnih imenikov, n. pr. pri justičnih gosposkah, pri poštni upravi. Vsak teh uradov ima svojo lastno pisavo, čeravno velja kot avtentično jedino pisava statističnega osrednjega urada.

Ministerstvu notranjih del kot najvišja instanca v občinskih zadevah so se naznanile te razmere.

Da slovenski čitatelji spoznajo iz pojedinega slučaja odkritosrčnost glasila nemškega kluba, pri taknimo tu še njegov dostavek k temu poročilu. Ta se glasi: „Še bistvenije nego pisava je pačenje krajnih imen s svojevoljnimi prevodi nemških imen v slovanske (sic!), kakor se vsled dokazov izvršujejo pogostem od popolnem podrejenih organov, in kakor so se ti prevodi potem utihotapili v uradne imenike. Ali morda to ni znano ne geografskemu zavodu, ne statističnemu osrednjemu uradu in tudi ne ministerstvu notranjih del? Saj ni treba tem gosposkam drugega, kakor vzeti v roke vozni red železnice! Kolikokrat se je že opozorilo na to, da so se na Koroškem nemška imena slovenila svojevoljno!...“

To so istinoviči, ki trdijo, da so osnovani s namenom, da bi zatirali neresnico in korupcijo! Ali tu nam ni molčati.

Deželni zbor kranjski.

(XVI. seja dne 24. januarja 1887.)

(Konec.)

Poslanec baron Apfaltrern pravi, da treba mnogo poguma poprijeti za besedo v tako pozni uri, zdaj ko je zbornica po tako obširni razpravi zelo utrujena, a kot poročevalec odseka, kateri je v deželnem zboru kranjskem l. 1886. sklenil občinsko postavo, čuti se le prisiljenega spregovoriti nekoliko besed, da izraža vsem članom tega odseka, ki so se toliko sej udeleževali, svoje priznanje. Vender misli govornik, da ne gre tako pazno razpravljeno postavko, kakor omenjeno, kar tako „ohne Sang und Klang“ vreti „über Bord!“ V tem odboru sedel je in se je jako pridno in natančno udeleževal vseh obravnav kot korifeja v občinskih zadevah poznati oče Bleiweis, kateri je svojo res izredno bogato vednostjo podpiral občinski odsek tedanji pri vseh obravnavah. A tudi izvrstni jurist dr. Toman bil je v tem odseku in s svojimi bogatimi juridičnimi vednostimi stal dotičnemu odseku na strani. Ravno denašnja narodna večina morala bi imeti pred občinsko postavo iz l. 1866. malo več časti in je brez tehtnih uzrokov ne zavreči. Pri izpeljavi postavke so bile težave, a najnapačnejše ukrenilo se je z novelo z l. 1869. Sedaj pa se hoče sklepati da se oživotvori občinski zakon, kateri bode napravil pravo konfuzijo. In ako se more izvesti barona Winklerja občinske postavke načrt še le po treh izvrševalnih ukazih, katere bode izdala ali deželna vlada ali celo ministerstvo, kdaj bode to izvršeno? Ostalo bode še dolgo tako, da bode n. pr. odločitev stavb ostala v rokah za to nesposobnih županov, katerih jeden je v bližini govornikovega posestva dal postaviti sredi s slamo krite vasi opekarnico. Kaj bode leta in leta z zdravstveno policijo, če pride kolera, kaj z varnostjo? Manjšina nasvetuje le paliativno

sredstvo in to do tistega časa, da bode vlada uvidela, da ne gre nakopičiti občinam toliko dela, katerega ne zmorejo.

Deželni predsednik baron Winkler pravi, da to, kar baron Apfaltrern zahteva, ne bode mogoče vladi izvršiti. To bi stalo veliko milijonov, kje pa denar vzeti zdaj, ko ima državna blagajnica toliko bremen in ali bi hotelo ministerstvo samo za deželo Kranjsko napravljati izjeme, ter opravljati delokrog, katerega oskrbujejo v vseh družih kronovinah občine same, o tem jako dvomi, da bi bilo to mogoče dos-či vsaj v bližnjem času. Postavna novela iz l. 1869. hotela je ustvariti občine po 7, 8 do 10.000 prebivalcev a neso se hotele združiti. Dosti se je govorilo, da se gazi po novem postavnem načrtu samouprava občin, to pa nikakor ni res. Samouprava občin bila je že pred l. 1848., ko je tako zvani župan z dvema priseženima opravljal občinske posle. Male občine bodo začele še le živeti, ako se njim le to naloži, kar zmorejo, velike občine pa dobijo določeni delokrog, za kar so sposobne in bodo kaj storiti zamogle za javno varstvo in za zdravstvene razmere, za kar sedaj male občine same neso nikakor sposobne.

Potem je še jedenkrat ugovarjal baron Apfaltrern, deželni predsednik pa napravil kratko opomnjo, na kar poprime besedo poročevalec dr. Papež ter zavračajoč protigovornike nemške manjšine, pravi, da je na Kranjskem vsega vkupe 931 katastralnih občin. Po novi postavi bode k večjemu treba 90 glavnih županov, dočim jih sedaj treba 347. Pri toliki množini in s tako malimi občinami ne more se doseči nič uspešnega za občinsko življenje. Župani sedaj nemajo prave avtoritete v občinah, saj kazni le zažugajo, to pa ni nič, izvrši se pa kazni skoro nikdar ne. Zato n. pr. ne izdajajo župani kaj radi takozvanih „Leimundzeugnisse“, kajti boje se, da jim potepuh zažge, ako ga pri sodnji slabo opišejo. Sploh pa gre nemški manjšini le bolj za politične nazore, ona misli, da bi se z občinami kakor jih ona namerava, le kaj utegnili storiti za agitacijo pri volitvah in to je glavni uzrok njenega upora, isto tako kakor pri Ljubljanskem mestnem statutu.

Poročevalec pravi, da bi imel marsikaj in tudi mnogo še povedati, ali ker je čas na kraji, preneha. Tudi poročevalec manjšine Gutmansthal polemizoval je z govornikom večine. Pri glasovanju se je predlog manjšine, da se preide o postavnem načrtu na dnevni red, zavrgel in vsprejel predlog večine. Ob 3. uri se seja sklene in napove nadaljevanje zadnje seje tega zasedanja ob 5. uri zvečer.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 15. februvarja.

Poslednji čas se je nemški klub bolj približal avstro-nemškemu klubu, v katerem imajo židi odločilno besedo. Naravno je, da to ni ugajalo protisemitom, katerih je bilo nekoliko v nemškem klubu. Ker je večina bila za zblizanje z nemško-avstrijskim klubom ali za židovsko-liberalno politiko, so protisemiti iz kluba izstopili. Izstopivši se še neso za gotovo odločili, ali bi ostali divjaki, ali pa osnovali

nemško-naradni klub. Oba dosedanja levičarska kluba tirala bodeta nadalje židovsko liberalno politiko. Iz kluba je izstopil mej drugimi tudi dr. Foregger, Auserer je pa ostal v klubu.

Hrvatski vladni krogi bojé se novih volitev. Zategadelj priporoča „Agrar Zeitung“, da bi se volilna doba za deželni zbor podaljšala na pet let, da ne bi opozicija vsaka tri leta vznemirjevala prebivalstva. Da se pa zapreči daljše fanatično podivjanje, misli omenjeni list, treba energičnih sredstev. Agitatorji, kateri begajo narod, naj se ostro kaznujejo, celim volilnim okrajem naj se pa vzame volilna pravica. Res lepe razmere vladajo na Hrvatskem. Ako kak okraj ne bode hotel voliti vladnih pristašev, mu bodo pa vzeli volilno pravico. Res zelo je že zgubila vladna stranka veljavo pri narodu, ako že misli na podobna sredstva, da bi si ohranila večino.

Vnanje države.

Kakor se „Tempsu“ poroča, si Avstrija jako prizadeva pri italijanskem dvoru, da bi grof Robilant še ostal v ministerstvu. Na Dunaji se nadejajo, da bode Italija Avstriji pomagala v vojni z Rusijo.

Da se reši bolgarska kriza, sklenila je vlada vsprejeti jednega Cankovca v regentstvo, ako bodo velevalsti nasvetovale za prestol kandidata, katerega bi mogli voliti Bolgari. — Cankov je naročil svojim privržencem v Sofiji, da naj se skušajo sporazumeti s Karavelovom, ker z vlado ni nikako sporazumljenje mogoče. Karavelovci imeli so v petek posvetovanje in sklenili, da bi bili zadovoljni, da Cankov postane ministerski predsednik in se pokliče ruski vojni minister, nikakor se pa ne strinjajo s tem, da bi se častniki, ki so zaradi državnega preobrata morali ostaviti Bolgarijo, nastavili v prejšnje službe. Poslali so potem pismeno izjavo v tem zmislu Cankovu. Izjavo podpisali so Karavelov, Slavejkov in Nikoforov. Po poročilih bolgarskih vladnih listov, bolgarski emigrantje v Carigradu pišejo pri ruskem veleposlaništvu razne oklice na bolgarski narod in dobivajo plačo od Rusije. Nedavno so emigrantje imeli shod, kateremu je predsedoval Nejdov in so sklenili v Bolgariji organizovati puntarske čete ter napraviti veliko ustajo. Rusko poslaništvo v Bukureštu se poslužuje bivših bolgarskih častnikov za vohune po Balkanu in jim daje po 300 frankov mesečne plače.

Vsi srbski listi razen uradnega priporočajo srbsko jezikovno propagando v Makedoniji. Saj še Rumuni širijo jezikovno propagando med makedonskimi Rumuni. Srbske agitacije v Makedoniji, ako se bodo res začele, bodo pa zopet vzbudile sovraštvo mej Srbi in Bolgari.

Kakor poroča „Nord“ je po mnenju ruskih vladnih krogov položaj zopet resnejši, ker se bolgarske zadeve nečejo na boljše obrniti. V Peterburgu so prepričani, da Anglija hoče prouzročiti orijentsko vojno in Avstrijo vanjo zaplesti. Ruski listi napadajo Rumunijo, katera tira protirusko politiko. Opozarjajo jo, da bi bilo zanjo nevarno, ko ne bi ostala neutralna, če pride do vojne z Avstrijo. — Iz Litavije piše „Dzienniku Poznanskemu“ dobro poučen dopisnik, da se Rusija nikakor ne pripravlja za vojno. Celo ob avstrijskeji meji do Volhinije in Podolije je vse tiho. Vesti, da se slednji dan prepelje po železnici Brzesc-Smolensk nekaj tisoč vojakov, so izmišljene. Res je samo, da so tukajšnje čete popolnem oborožene in z vsem preskrbljene. V Litavskem Brzesc-i se trdnjava dobro straži. Reservni batalijoni odrinili bodo v Goniadz. To je pa tudi vse. Dopisnik je trdno prepričan, da ne bode prišlo do vojne, dokler bode to zavisno od Rusije. Vojevito vpitje ruskih listov je le strašenje, ali pa izraža le osobne želje. Kakor pripovedujejo, se je v novembru bil ministerski svet izrekel za okupa-

VI.

„Ekscelenca, šah mat!“

Grof Martinic se je zelo ljubko nasmehljaj, potegnil skakača, uprl v svojega protivnika pogled s še uljudnejšim izrazom v lici ter omenil: „Marsikrat je, gospod general, svojemu kralju koristil sila mnogo navaden konjik, včasih prost tekač!“

Potem je zavladala v komnati z vsemožno potratu prenapolnenej grobna tihoča. Tudi ura na steni je šla molkleje.

Cesarskemu generalu grofu Bredi se je čelo zmračilo čedalje bolj, včasih se mu je oko zasvetilo s silnim žarom, mišice okrog usten so zadržtele in roka se je nekako čudno tresla. Ni si mogel, če prav je imel znatno premoč, nikakor pomagati proti mojsterskim potezam Martiničevim. Omejil se je že na zgolj obrano, na znago ni mogel niti misliti. Martiničev skakač je izborno opravljal službo. General Breda je izgubil že turen in sama kraljica je prišla dvakrat v nevarnost; zdelo se je, da se protivnik s protivnikom le igra, da bi ga mogel uničiti z dvema, k večjemu s tremi potezami. General je zapustil jedno položje za drugim, umikal se od polja do polja...

Bil je temu bržčas že privajen iz turških ali francoskih vojsk.

„Pozor, gospod general! — Kraljica! Pozor!“ Martinic je segal že po skakači; vender mu jo je pustil tudi takrat. General je prišel itak že v položje najposlednje.

„Nič ne pomaga! — Še jedenkrat, ekscelenca!“ Nesva še pri kraji; pri poslednjih potezah je borba najzanimivejša. — Prosim!“

„Udam se! — Ne morem zmagati! Bil sem nekako raztresen in to vse zaradi te druhal robotne!“

„Poznam dobro pogum vaš, ki ni vajen ocla hraniti v nožnici, dokler ni odločen boj in dokler v telesu življenje diha!“

„Ali žrtovati ljudsko življenje za nič, ekscelenca, je neodpustljiv greh!“

Grofu Bredi je bilo drugače ljudsko življenje malovredno. Nekje za Renom je velel napad polku za polkom, in iz množice, katerej je zapovedaval ostalo jih je toliko, da bi jih zelo lahko na prstih preštel. Sovražnik je imel zasedene vse višine, kolikor možno najugodnejše, topove razstavljene tako, da so nasprotnikom gledali v oči in potem so zazijali da so strelji podirali cele vrste... Trobci so pa morali trobiti vnovič k napadu iz bolnih pluč in bobnarji so bobnali, da neso niti rok čutili. A še na pobegu je bučala tromba in boben bobnal: v nasokoku naprej!

Oba igralca sta razvrstila potem figure vnovič. Bile so deloma slonokostene, deloma iz druge črne tvarine umetna ustružene, a šahovnica iz lesa ebenovega; polje je pa bilo obloženo z najčistejšim marmorjem...

„Zdaj, ekscelenca, o stavi!“

Gospod grof se je zopet po svoji navadi jako prijazno prikloni in nasmehljaj.

„Takrat ne smem izgubiti ničesar!“

„A ko bi vender, gospod general?“

„Vaša ekscelenca bi rada okrožila svoja posestva proti južnej strani. Zaprečijo vam to samo Doksi. A jaz bi se pa najrajši iznebil teh vasi. Imam ž njimi križ. Če tudi dam njih kože narobe obrniti, vender veje iz njih vedno bravina. — Stavim v igro Dokse, a vi, ekscelenca?“

„Najodurnejši dvorec na mojem posestvu. Ne-probilice.“

Strašili so takrat na Neprobilicah Petipeski ob belem dnevu. In nedavno se je yrnil prè jeden iz turškega zajetja in obesil vezi v cerkvi Bogoroditeljice na Turanah za oltarjem v večni spomin.

„Z jedino le izimo, ekscelenca!“

„Jako rad, gospod general!“

„Kolikor mi ostane po igri kmetov, toliko si iz Doks nabereš vedno vojakov!“ (Dalje prih.)

cijo, če bi tudi potem imela nastati vojna. Car je kar ostavil sejo rekši: „Le sami začnite vojno, jaz jo ne bom.“

Nemci silno jezi, da neče odstopiti francoski vojni minister Boulanger. Berolinski listi pravijo, da je nemško vladno posebno vznemirila vest, da je hotel general Boulanger za brbotom ministra vnanjih zadev dopisovati z ruskim carjem. Da je res Boulanger nameraval carju pismo poslati, sklepajo nemški listi iz tega, da se dotična vest ni nikjer preklicala. Drugi francoski ministri bi bili morali po mnenju nemških listov Boulangerja prisiliti, da takoj odstopi. Ker tega niso storili, je jasno, da tudi sami nič drugega ne žele, kakor masševati se nad Nemci, ali pa nemajo več toliko upliva, da bi se upali energično postopati proti generalu, ki je poslednji čas jako popularen postal. — Francoski listi prinašajo obširne vesti, kako pomnožujejo Nemci vojsko v Alzaciji in Loreni. „Paris“ poroča, da ima Nemčija že sedaj zbranih v teh deželah 47 bata lijonov pešcev, 50 eskadronov konjice, 19 baterij poljske in 24 baterij trdnjavske artilerije, 12 stotnij ženijcev in 2 stotniji voznistva. Sedaj pa namerava vojsko v teh pokrajinah toliko pomnožiti, da bode ondi 80 batalijonov pešcev, 65 eskadronov konjice, 40 baterij poljske in 28 baterij trdnjavske artilerije, 12 stotnij ženijcev in 4 stotnije voznistva. Ta list pravi, da baš te izredne nemške priprave kažejo, da je Francija močna. — Ruski listi pišejo, da se Francozi v boji z Nemci ne smejo zanašati na pomoč Rusije, vsekako pa na njeno neutralnost.

Povedali smo že, da nemški škofje agitujejo za Bismarcka. Poznanski škof Dinder odsvetoval je duhovnikom, da naj ne kandidujejo za državni zbor. Ta korak poznanjskega škofa pa nema samo namena Bismarcku pomagati do zmage, kar se tiče vojaške, predloge, ampak je naperjen proti poljskemu narodu. Dosedaj je na Poznanjskem bilo v državni zbor voljenih več poljskih duhovnikov. Nemec Dinder se nadeja, da bodo v marsikakem okraji zmagali Nemci, kjer dosedaj niso mogli, ako poljski duhovniki ne bodo kandidovali. Ko bi Poljake zastopali v državnem zboru neduhovniki, bi njih zveza s katoliškim centrom ne bila več tako pristréna, kar bi škodovalo poljski stvari. Katoliški centrum bi morda več ne podpiral poljski teženj. Kakor časniki poročajo, bode prošt Jazdzewski, načelnik poljskega državnoborskega kluba, kandidoval, ne zmenec se za škofovo odsvetovanje.

Dopisi.

Iz Gorice 12. februarja. (Čudno! — Zopet čudno! — Odgovor grofu Latourju — Varia.) V naših Brdih osnovalo se je že pred leti politično društvo „Slovenski jez“, ki se po moči drži načela braniti slovenska Brda pred raznarodanjem in gojiti ljubezen do naše ožje in širje domovine in do slavne Habsburške hiše. Društvo bi moralo biti in je „jez“ proti poitalijančevanju in proti razširjenju irredentizma, ki je s tem v ozki zvezi. To društvo, o čegar patriotizmu in strogo avstrijskem mišljenju ne more in ne sme dvomiti noben razumen in pošten človek, sestavilo je o priliki svečanosti na čast rojstnega dne našega presvetlega cesarja adresno, da bi dalo oddušek svojim čutom. Adreso odposlalo je na Dunaj. Od tam došel je tudi odgovor in društvu se je to naznanilo od dveh strani: iz italijanskega Gradišča v italijanskem jeziku in od goriškega glavarstva. Odgovor prvi se zahvaljuje v imenu Najvišjega dvora za izraz lojalnosti in udanosti do Najvišje cesarske hiše. Goriško glavarstvo pa naznanja v slovenskem jeziku slavnemu društvu, da je „jezova“ adresa prišla nazaj na glavarstvo brez nikakega odgovora. To se daje društvu na znanje! O Carneri, Carneri, kako si ti pameten in razumen!

O uboga ekscelenca! koliko sitnosti, koliko truda, koliko napadov le v jedino svrhu, da bi dobil slovenski kmet na Goriškem plačilne in druge naloge za davke v onem jeziku, katerega razumi! Koliko nepotrebnih stroškov za slovenske tiskovine! — Na kranjsko-primorski meji je trg z imenom Ajdovščina, ki je povse slovensk, tam je davkarija, ki ima opraviti s davkoplačavci, ki so vsi Slovenci in najmanj tri ure oddaljeni od laških sodeželanov. Tja je bil poslan po izdani naredbi ekscelence davkarški adjunkt, ki ne razume besedice niti nemške niti slovenske — izvestno z namenom, da bi strogo izpolnoval ukaze Dunajske vlade. Ali ni to čudno? — Šior šii! —

Jo je že skupil g. grof Latour! Na znano interpelacijo g. dra. Gregorčiča objavil je imenovani grof, kakor smo že zadnjič poročali v Goriškem „Corrieru“ in Tržaškem „Tagblattu“ pamflet, v katerem imenuje porogljivo gospode, ki so interpelacijo podpisali „gospodarje“ itd. Na to poslano odgovorja mu konservativni laški list „L' Ec o del

Litorale“ v dveh zadnjih številkah ter se čudi, da se je drznil odgovarjati na interpelacijo do c. kr. visoke vlade mož, v čegar hiši bi se morala vršiti vsled one interpelacije preiskava, ter omenja mej drugim, da je bil že pred osmimi leti poslal g. grof njemu popravek, na kateri mu je tako „heimgeleuchtet“, da je bila deželna šolska oblast siljena zapreti zavod na podlagi preiskave dotičnih podatkov. Navedeni list dokazuje dalje s temeljitimi razlogi, kako neosnovan je zagovor grofa Latourja in kako opravičena in utemeljena je bila interpelacija Gregorčičeva, ter izraža nado, da se odvzame povod stalnemu verskemu pohujšanju v občini Koprivi. S tem pa zadeva ni še dognana, pride že še kaj!

Za besedo na korist Erjavčevi ustanovi in spomeniku delajo se že sedaj velike priprave. Sodelovale bodo prostovoljno najboljše moči, ki jih ima Gorica in Goriško. Beseda pa ne bode 27. februarja, kakor se je početkom mislilo, ampak še le 6. marca; različne okolščine so primorale odbor, da je dan preložil. — Zadnja veselica v naši Čitalnici bila je krasna, odlikovala se je po množini obiskovalcev — plesalo je 48 parov prvo kadrijo —, po elegantnih toaletah in po elegantnem občinstvu. Kaj nenavadnega priredi pa Čitalnica zadnjo predpustno nedeljo, dne 20. februarja, namreč ples v maskah in kostumih. Ni dvoma, da bode tudi ta veselica dobro obiskovana in v vsakem oziru izborna. — Huda burja, kakeršne nismo imeli v Gorici že dolgo razsajala je v sredo in četrtek po mestu. Na nekaterih mestih razmetavala je opeko kakor listje. Posebno huda je bila pa po Vipavski dolini, kjer je ljudi premetavala kakor ajdove snope, poslopja razkrivala in dimnike prekucavala, da je bilo nevarno izpod strehe. Po dolini naredila je mnogo škode. Po bližnjih gorah je padal sneg, tudi v dolino se je pozgubila kakšna bela muha, vendar brez uspeha. Sedaj imamo zopet lepo, pomladansko vreme. — V noči mej ponedeljkom in torkom ustrelil se je z revolverjem v 82. letu svoje starosti gospod dr. Mundi, ki je bival že dlje časa v Gorici. Mož je bil kljubu svoji starosti še krepak in se je vedel v ponedeljek še tako navadno, da ne bi bil nikdo sumil, kaj namerava. V noči poslal je soprogo iz spalnice v bližnjo sobo po neko malenkost ter porabil ta trenutek v to, da si je življenje vzela. Neozdravljiva bolezen prisilila ga je menda do tega koraka. Imenovani gospod je bil doktor medicine in filozofije in znan nemški pisatelj.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Poročil se je včeraj g. J. Levičnik, učitelj v Železnikih z gospodičino Nežo Hönigmann iz Škofjeloške. Oba štejeta 106 let. — Poštna praktikanta gg. Josip Kos in Ferdo Svetek, imenovana sta asistentoma pri c. kr. poštnem in brzojavnem ravnateljstvu v Trstu. — Gosp. Gustav Gregorin iz Sežane bil je dne 12. t. m. v Gradci doktorjem juris promoviran.

— (Nova dijaška ustanova.) G. župnik Josip Šlaker v Menth pri Kopru volil je 12.000 gld. državne rente za pet dijaških ustanov. Do prvih so v prvi vrsti poklicani sorodniki, zatem rojaki Kamniškega mesta in drugi revni dijaki. Glavni dedič njegovega premoženja je deški seminar v Trstu, kateremu utegne po izplačanih volilih ostati 4000 do 5000 gld.

— (Za „Sokolovo“ maskarado,) katera bode to leto zopet v domačih čitalničnih prostorih, so se vabila že razposlala. Kdor se želi udeležiti, a slučajno vabila ni dobil, naj se obrne do Sokolovega odbora. Maskarada bode gotovo napolnila vse čitalnične prostore, tako, da se bode zopet staro življenje razvijalo, kakor je bilo pred leti na pustni torek. Pripravlja se že vsestransko, in kakor smo čuli, se za ta večer celo „črna vojska“ organizuje, „Sturmrollen“ se nekda že izgotovljene, torej pozor „Sokol“!

— (Slavčeva predpustna veselica,) katera je bila preteklo nedeljo v čitalnični restavraciji, bila je dobro obiskana. Po dobro izvršenem pevskega programu sledil je plesni venček, ki je trajal do ranega jutra in kojega se je udeležilo nad 30 parov. Sploh je bila vsa zabava jako dobra. — Prihodnjo nedeljo 20. t. m. pa priredi društvo „Slavec“ maskarado v čitalnični restavraciji ter se bodo dobile ustopnice le proti izkazu vabila, torej prosi odbor, da naj se blagovoljno vsi, kateri žele udeležiti se, oglašé pri društvenem predsedniku g. Fr. Sakserji.

— (Za cepljenje koz) l. 1885. dobili so premije: Prvo premijo 65 gld. dr. Ljudevit Vašič v Trebnjem, oziroma njegovi dediči. Drugo v znesku 52 gld. g. Edvard Globočnik, okrajni zdravnik v Cerkljah, tretjo 42 gld. g. Anton Pavlin v Črnomlju. Javno priznanje za uspešno delovanje so si stekli gg. doktorji: Anton Ark o v Škofjiloki, Fran Illner v Ljubljani, Josip Kenda v Vipavi, Alfred Mahr v Ratečah, Dušan Perešič v Staremlogu, Anton Perko v Postojini, potem okrajni ranocelniki: Ivan Bobek v Ribnici, Ivan Dominik v Bohinjski Bistrici, Ivan Ruprecht v Prevojah, Josip Steinmetz v Kranji, Anton Freitz v Kočevju. Javno priznanje izreklo se je tudi mnogim duhovnikom, ki so cepljenje pospeševali.

— (Tehniško društvo) imelo je včeraj zvečer ob 8. uri v salonu pri „Maliči“ sejo, katere se je udeležilo okoli 40 članov in gostov. Mej slednjimi bili so: Deželni glavar grof Thurn, župan Grasselli, podžupan Petričič, cesarski svetnik Murnik in mnogo mestnih odbornikov. Obravnavalo se je o vodovodu Ljubljanskega in debata bila je tako zanimiva, stvarna in poučna, da nam je čas do 1/2 12. ure le prehitro potekel. Ko je načelnik gosp. Blüthgen pozdravil navzočne, oglašil se je prvi za besedo g. inženier Hraskey ter govoril o vodovodu s kemičnega, geognostičnega in hidrotehniškega stališča. Na podlagi izvršnih analiz, napravljenih po prof. Knappitschi primerjal je vodo v Podvodji, na Ljubljanskem polji in vodo iz vodnjaka „am Rosenhügel“ pri vodovodu Dunajskem. Kakor je določila Weimarska deželna komisija, mora dobra pitna voda biti prosta amonijaka, solnitrate kisline in železnega oksida, solnitrove kisline pa sme imeti v 100.000 delih le 0.4, klora 0.2—0.8, žveplene kisline 0.2—0.3, organskih tvarin 3—5, suhih ostankov 50.0 itd. Glede teh lastnostij odlikuje se mej vsemi voda iz Podvodja, prosta je amonijaka in solnitrove kisline tudi železnega oksida ima le 0.080 in mikroskopična preiskava je dognala, da v tej vodi ni nikakih organizmov. Voda na Ljubljanskem polji je amonijaka tudi prosta, a ima solnitrove kisline 0.466, žveplene kisline 0.482, železnega oksida 0.300, klora 0.266, itd. v njej nahajajo se tudi posamične zelene alge. Voda v Podvodji, in na Ljubljanskem polji sta boljši, nego Dunajska „am Rosenhügel“. Na boljša pa je, kakor že rečeno, voda v Podvodji, zlasti zaradi tega, ker ima tako malo železnega oksida. Železni oksid je že marsikateremu vodovodu bil osodepoln, ker je prepogoj za gotove alge (Chrenotrix polyspora, Ch. Khüneana). Takih alg je na primer leta 1883 v Berlinu v Tagelskem vodovodu toliko nastalo, da voda ni bila več za rabo in se je morala posebej čistiti. Jednake težave nastale so v Pragi, v Lille, v St. Etienne in voda v Pragi se niti za perilo ne more rabiti. Zaradi tega je inženier Hraskey s kemičnega stališča proti na danji vodi na Ljubljanskem polji. Voda v Podvodji priporoča se pa tudi z geognostičnega stališča, ker se nahaja v diluvijalnemrodu, ker ima daljši tok (14—16 kilometrov) itd. Tudi hidrotehniški oziri govore za to vodo. V Podvodji smo glede vode popolnem gotovi, na Ljubljanskem polji pa bi se moralo več vodnjakov napraviti in voda vzdigovati iz globočine, v ta namen morali bi se omisliti stroji za 51 konjskih sil močnejši, nego za vodo iz Podvodja, kajti slednja ima toliko strmece, da bi z lastnim pritiskom tekla v Ljubljano, voda z Ljubljanskega polja pa si morala najmanj 22 m. visoko vzdigovati, da bi dosegla višino kolodvora Ljubljanskega (300 m.) G. Hraskega predavanje vsprejelo se je z glasnimi dobroklici. Za njim posegali so v debato gg. prof. Knappitsch, Blüthgen, župan Grasselli, Hanuš, Baumgartner, stavbeni svetnik Počtnik in načelnik vodovodnega odseka I. Hribar. Debata bila je tako stvarna in interesantna, da bi bilo vredno, da bi vso zabeleželi, žal, da nam prostor tega ne dopušča. Zatorej se za danes strinjamo z gosp. županom Grassellijem, ki je tehniškemu društvu v imenu mesta izrekel zahvalo za to razpravo s prošnjo, da bi društvo blagovolilo tudi nadalje v tem velevažnem podjetji podpirati.

— (Vabilo na veselico,) katero priredi krajni šolski svet sežanski s sodelovanjem čitalnice na korist revne šolske mladine v prostorih hotela „Treh kron“ dne 20. februarja 1887. Spored: 1. „Kviško bratje!“, zbor. 2. Pozdrav. 3. „Mornarska“, zbor. 4. Deklamacija. 5. „Na straži“, zbor z bariton solo. 6. „Krojač in črevljar“, šaljivi dvospev. 7. „Bob iz Kranja“, vesela igra s petjem v enem dejanji. 8. Ples. Svira oddelek veteranske godbe iz

Mavhinj. Ustopnina za osobo 60 kr. Radodarnim doneskom ne stavijo se meje. Začetek točno ob 7. uri zvečer.

— (Čitalnica Mozirska) priredi dne 20. t. m. v spomin V. Vodnika veselico. Spored: Pozdrav. „Lipa oživljena“, ugl. Tomažević. Slavnostni govor. Tombola. Petje: a) Kitica slovenskih narodnih pesni, sestavi A. Foerster; b) Na tujem, ugl. dr. Benj. Ipavec; c) Ohrani Bog te v cveti, ugl. dr. G. Ipavec; d) Slovo od doma, Na planine, narodna in dr. Petje izvršuje mešan zbor. Potem prosta zabava. Začetek ob 7. uri zvečer. Rodoljub k temu uljudno vabi odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 15. februarja. Vladi obema parlamentoma predložili kreditne zahteve za oboroženje deželne brambe in črne vojske. Kredit za Avstrijo znaša 12.011.655, za Ogersko 7.460.000 goldinarjev. Ogerska zbornica izročila predlogo brambenemu in finančnemu odseku. — „Wiener-Zeitung“ objavlja, da je tajni svetnik baron Pino imenovan deželnim predsednikom v Bukovini, kanonik Sekovskega stolnega kapitljna dr. Kahu pa knezoškofom v Celovci.

Budimpešta 15. februarja. Uradni list objavlja cesarska ročna pisma, s katerimi se odobruje Szaparyja ostavka s polnim priznanjem uspešnega delovanja in izvrstnih zaslug, Tiszi izroči začasno vodstvo finančnega ministerstva, Orczy-ju pa vodstvo notranjega ministerstva.

Berolin 15. februarja. Govori se, da je zvezni svet odobril pruski predlog, da se v Stettinu proglasi malo obsedno stanje.

Strassburg 14. februarja. Tukaj bilo več hišnih preiskav, ker so zasledili zvezo mej tukajšnjimi Francozi in Pariško ligo patrijotov.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim prebavljenjem, ki trpe na pomanjkanji slasti, napenjanji, tiščanji v želodci in nerednem iztrebljenji, zadobé zopet zdravje, če rabijo pristi „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Skatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštenu povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 11 (19—1)

Tuji:

14. februarja.

Pri smrti: Abeles, Tausig z Dunaja. — Gavella iz Zagreba. — Quittner, Resanis z Dunaja. — Demshar iz Železnikov. — Knoll z Dunaja. Pri mrtih: Drexler, Saulich z Dunaja. — Moser iz Kočevja. — Hermann z Dunaja. — Herstens iz Trsta. — Kraus iz Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

12. februarja: Makso Mrvar, kurjačev sin, 3 leta, Sv. Petra cesta št. 53, za škrlatno.

V deželni bolnici:

12. januarja: Marija Kovačič, dekla, 19 let, za vnetjem srčnika. — Fran Defranceschi, brusac, 33 let, za plevritičnim eksudatom.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
14. febr.	7. zjutraj	739 93 mm.	0 4° C	sl. svz.	obl.	0 00 mm.
	2. pop.	739 71 mm.	3 6° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	740 80 mm.	1 4° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura 1 8°, za 2 1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 15. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 77 80	— gld. 77 75
Srebrna renta	79 70	79 90
Zlata renta	109 —	109 20
5% marčna renta	96 40	96 55
Akcije narodne banke	846 —	846 —
Kreditne akcije	270 —	270 10
London	128 40	128 60
Srebro	—	—
Napol.	10 14	10 14
C. kr. cekini	6 04	6 04
Nemške marke	62 95	62 95
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	126 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	165 —
Ogerska zlata renta 4%	96 —	10 —
Ogerska papirna renta 5%	86 —	75 —
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 —	50 —
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	113 —
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126 —	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99 —	30 —
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	173 —	25 —
Kreditne srečke	10 —	17 —
Rudolfove srečke	120 —	75 —
Akcije anglo-avstr. banke	170 gld. a. v.	208 —
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	50 —

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Javna zahvala.

Za mnogobrojne izjave milega sočutja v bolezni in povodom smrti, kakor tudi za darovane lepe vence in za obilo udeležitev spreveda pri pogrebu preljubljenega, v Gospodu mirujočega gospe

ANE SREBRE, ROJ. MAYR,
zdravniške vdove,

izrekajo najtoplejšo zahvalo

(99) **žalujoči sorodniki.**

Maribor, dne 13. februarja 1887.

Za notarsko pisarno

iščeta se dobro izveščana: **koncipijent** (jurist) in **pisar** z lepo in hitro pisavo. — Naslov pove upravnishstvo tega lista.

Podpisani priporočajo se za

kolarska dela.

Dobrega in suhega lesa ima jako veliko v zalogi. Zagotavlja dobro delo in po najnižjih cenah.

P. FERDINAND ŠAFEC ml., kolar,
v Ljubljani, Vegove ulice št. 9, po dom. „pri Šiki“.

Zgnbil se je 5 mesecev star

lovsk pes (brak),

bele kratke dlake; ima rujavkasta ušesa in rujavo majhno piko sredi čela. — Kdor vé, kje da je, naj blagovoli to proti primernemu plačilu sporočiti **lovskemu klubu v Dolenjem Logatcu.**

Št. 1725.

(102—1)

Razglas.

V sredo dne 2. marca 1887 dopoldne ob 11. uri bo mestni magistrat še jedno, v poslopji meščanske bolnice (v kresiji), proti šolskemu drevoredu ležečo

prodajalnico

za sv. Jurija rok 1887. leta potom očitne dražbe, ki se vrši v njegovem uradu, oddal v najem.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 10. februarja 1887.

Br. 37.

(100—1)

Natečaj.

Služba okrajnega komunalnega zdravnika s sedežem v Mozirskem trgu gornjegradskega okraja na spodnjem štajerskem bo za oddati od 1. aprila t. l.

Nagrade dobi na leto od okraja vzajemno z Mozirsko občino 400 gld. a. v. Stroške za lečenje ubogih okraj posebej plačuje. Privatna praksa je obširna. Znanje slovenščine ali jednega drugega jugoslovanskih jezikov se zahteva.

Prošnje s krstnim in domovinskim listom ter z dokazi sedanje zdravniške prakse naj se tukaj uložé skrajno do **30. aprila t. l.**

Od okrajnega odbora v Gornjem gradu, dne 1. februarja 1887.

Okraja načelnik: **Anton Goričar.**

Št. 90. O. š. s.

(96—2)

Oznanilo.

Zaradi oddaje zgradbe šolskega poslopja in vodnjaka v Podzemlji, vršila se bode zmanjševalna licitacija

dne 5. marca 1887

ob 10. uri zjutraj v Podzemlji. Vse delo cenjeno je na 7100 gld. in se bode skupaj le jednemu samemu podjetniku oddalo. Kdor hoče licitirati, uložiti mora vadij 500 gld.

Proračuni, stavbeni načrti in licitacijski pogoji ležé pri c. kr. okrajnem šolskem svetu v Črnomlju vsakteremu na pregled.

C. kr. okr. šolski svet v Črnomlju,

dne 11. februarja 1887.

VIZITNICE

priporočajo

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

Predpust 1887.

5 gld.

10 metrov **TERNO** dvojne širokosti, polvolnati, rosa, laks, bel, svetlomoder in slamnatorumen, razpošilja po poštenu povzetju (39—9)

BERNHARD TICHON v Brnu. Zeljni trh 18.

Uzenci zastoj in franko.

Nepresegljivo za zobe

I. Salicilna ustna voda,
aromatična, upliva okrepjujoča, ovira spridenje zob in odstranjuje smrdečo sapo. Veika steklenica 50 kr.

II. Salicilni zobni prah,
splošno priljubljen, upliva okrepjujoča in nareja zobe svetle in bele. à 30 kr.

Zgoraj navedeni sredstva, o katerih je že prišlo mnogo zahval, ima vedno sveže v zalogi ter jih razpošilja vsak dan po pošti (495—28)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Vsakemu, ki kupi v lekarni Trnkoczy originalno salicilno ustno vodo in salicilni zobni prah, se pridene zastoj razprava o varovanji zob in ust.

Pokazalo se je, da je posebno dobro za okrevanje po hudih boleznih in pri pomani-
knu krvi
B. Strassnicky-jevo
zdravilno sladno pivo,

katero je analizoval gosp. profesor dr. Kratschmer in katero so poskusili in priporočajo gospodje: dvorni svetnik in profesor pl. Bamberger, dvorni svetnik in profesor Braun pl. Fernwald, dvorni svetnik in profesor dr. Th. Billroth, profesor E. Albert, vladni svetnik in profesor Schnitzler, profesor Hofmohl. **Prospekti zastoj.**

Glavna zaloga in kleti: (821—15)
Ober-Döbling, Nussdorferstrasse Nr. 29.

Zaloga v vseh boljših lekarnah.
Zaloga v Ljubljani: J. Svoboda, lekar, G. Piccoli, lekar, U. pl. Trnkoczy, lekar.

CACAO
in
ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, st pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856—58)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delicatess, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštenu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v

njihino stroko spadajoče blago. (87—6)

LJUBLJANA.

Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. štev. 4. **LJUBLJANA.**

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.